

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ๖ ๙๗/๓ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวพ.๔ ส่งเรื่องของนางสาวจิรัชญาพร รณเรืองฤทธิ์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๙๖๒) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.สุรินทร์ สวพ.๔ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๗

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

เรื่อง การทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๖๕

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวจิรัชญาพร รณเรืองฤทธิ์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นายบงการ พันธุ์เพ็ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

จังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่ประมาณ ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ เป็นพื้นที่นาข้าวประมาณ ๓,๒๔๙,๘๔๑ ไร่ คิดเป็น ๖๔% ของพื้นที่ทั้งหมด ขณะที่พื้นที่ชลประทานเพียง ๒๒๙,๗๔๘ ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ทำนาในพื้นที่อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จากการวิเคราะห์พื้นที่พบว่าหลังฤดูการทำนาเกษตรกรขาดรายได้ เพราะไม่มีการปลูกพืชหลังนา ส่งผลให้ระบบการผลิตไม่มีความยั่งยืน ทั้งด้านผลผลิต คุณภาพและรายได้ ดังนั้น เพื่อลดความเสี่ยงและเพื่อให้เกิดความยั่งยืนทางอาชีพและระบบเกษตรของเกษตรกร จึงจำเป็นต้องศึกษาหาแนวทางทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกร กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ๕ กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมที่ ๑. การทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่น้ำได้ดินต้นเขตใช้น้ำฝนจังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลยางสว่าง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๒ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ข้าวโพด ๒) ข้าว - ถั่วลิสง กิจกรรมที่ ๒. การทดสอบและขยายผลสู่เกษตรกรโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ พื้นที่ตำบลตาอ้อ อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๔ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - ข้าวโพดฝักสด ๓) ข้าว - ถั่วเขียว ๔) ข้าว - งา กิจกรรมที่ ๓. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่อาศัยน้ำฝนจังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ณ แปลงเกษตรกร

ตำบลโคกตะเคียน และตำบลแวงมุด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๔ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - พักทอง ๓) ข้าว - มันเทศ ๔) ข้าว - ข้าวโพด กิจกรรมที่ ๔. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่เขตชลประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลตาอ้อ อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๓ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - ข้าวโพด ๓) ข้าว - ข้าว กิจกรรมที่ ๕. การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้น้ำในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ณ แปลงเกษตรกร ตำบลโคกกลาง และตำบลตาเมียง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ทดสอบระบบการปลูกพืช ๒ ระบบ คือ ๑) ข้าว - ถั่วลิสง ๒) ข้าว - มันเทศ และขยายผลสู่เกษตรกรโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ พื้นที่กลุ่มนาแปลงใหญ่ บ้านตางมางโพธิ์ศรีธาตุ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอ สำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ และในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พื้นที่กลุ่มนาแปลงใหญ่ข้าว บ้านนามุข บ้านแจนแวน ตำบลศาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๑. การทดสอบระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่น้ำใต้ดินต้นเขตใช้น้ำฝน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การปลูกข้าวนาปีให้ผลผลิตเฉลี่ย ๒ ปี ๕๖๘ กิโลกรัมต่อไร่ มีกำไรสุทธิเฉลี่ยเท่ากับ ๙,๗๑๓ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๒.๕ ระบบการปลูก ข้าว - ถั่วลิสง ให้ผลผลิตถั่วลิสงฝักสดเฉลี่ย ๓๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้จากกำไรสุทธิเฉลี่ยรวม ๒ ปี เท่ากับ ๖,๑๓๕ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๒.๙ ขณะที่ระบบ ข้าว - ข้าวโพด ให้ผลผลิตข้าวโพดฝักสดเฉลี่ย ๒,๘๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีกำไรสุทธิเฉลี่ย เท่ากับ ๙,๘๑๔ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ย ๔.๑

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๒. การทดสอบและขยายผลสู่เกษตรกร โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ พบว่า การปลูกถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น ๖ ให้ผลผลิตน้ำหนักสดเฉลี่ย ๔๑๔ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๘,๓๕๔ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐ ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๗๘๑ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๑๐,๒๒๓ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘ ส่วนถั่วเขียวให้ ผลผลิตเฉลี่ย ๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๒,๓๓๐ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๓ การปลูกนาให้ผลผลิตเฉลี่ย ๖๑ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๓๙๖ บาทต่อไร่ มีค่า BCR เฉลี่ย เท่ากับ ๑.๖

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๓. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่อาศัยน้ำฝนจังหวัดสุรินทร์ พบว่าข้าวนาปีได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓ ปี ๓๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๗๖๖ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒ ส่วนระบบการปลูก ข้าว - ถั่วลิสง ถั่วลิสงฝักสดได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นรายได้สุทธิเฉลี่ย ๓,๙๕๙ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔ ในขณะที่ระบบ ข้าว - พักทอง พบว่า พักทองได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๙๒ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๐๐๙ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๕ ระบบ ข้าว - มันเทศ พบว่า มันเทศได้ผลผลิตเฉลี่ย ๑๙๒ กิโลกรัมต่อไร่ ขาดทุน ๒๖๔ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๙ ส่วนระบบ ข้าว - ข้าวโพด ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๕๔ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๕,๑๑๗ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๒

ผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๔. ทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่เขตชลประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดสุรินทร์ พบว่าข้าวนาปีได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓ ปี ๔๘๕ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๒,๓๓๖ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๗ ส่วนระบบการปลูก ข้าว - ถั่วลิสง ถั่วลิสงฝักสดได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นรายได้สุทธิเฉลี่ย ๖,๙๘๘ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙ ส่วนระบบ ข้าว - ข้าวโพด ข้าวโพดฝักสดให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๖๔ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑๑,๔๗๓ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑ ในขณะที่ระบบ ข้าว - ข้าว ข้าวนาปรังให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑๑๒ กิโลกรัมต่อไร่ ขาดทุน ๒,๓๐๓ บาท/ไร่ มีค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๐.๓

ส่วนผลการทดสอบ กิจกรรมที่ ๕. การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้น้ำในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ย ๒ ปี เท่ากับ ๓๘๗ กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๑,๖๐๘ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒ ส่วนระบบการปลูกข้าว - ถั่วลิสง

พบว่า ได้ผลผลิตถั่วลิสงฝักสดเฉลี่ย ๒๖๘ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้สุทธิ ๕,๐๔๕ บาทต่อไร่ ให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๘ ขณะที่ระบบ ข้าว - มันเทศ พบว่ามันเทศได้ผลผลิตเฉลี่ย ๙๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ยสุทธิ ๓,๙๕๓ บาทต่อไร่ และให้ค่า BCR เฉลี่ยเท่ากับ ๑.๔

จากการดำเนินงานทั้ง ๕ กิจกรรม พบว่าระบบ ข้าว - ข้าวโพด เป็นระบบที่ทำให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยสุทธิสูงกว่าระบบอื่น รองลงมาได้แก่ระบบ ข้าว - ถั่วลิสง แต่ระบบที่เกษตรกรในพื้นที่ใช้น้ำฝนให้การยอมรับ ได้แก่ ระบบ ข้าว - ถั่วลิสง เนื่องจากเป็นพืชที่ตลาดมีความต้องการขายได้ทั้งฝักสดและฝักแห้ง มีต้นทุนต่อหน่วยในส่วนของการผลิตพันธุ์ต่ำกว่าข้าวโพด ขณะที่ในพื้นที่ชลประทานสูบน้ำด้วยไฟฟ้ายอมรับในระบบ ข้าว - ข้าวโพด การคัดเลือกกระบวนการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ต้องพิจารณาปัจจัยเรื่องน้ำหรือความชื้นในดิน หากมีน้ำเพียงพอการปลูกข้าวโพดหลังนาจะสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้มากกว่า แต่ถ้าหากมีน้ำจำกัด การเลือกปลูกถั่วลิสงหลังนาจะเหมาะสมมากกว่า เนื่องจาก ถั่วลิสงใช้น้ำน้อยกว่าแตง ความแห้งแล้งได้ดีกว่าข้าวโพด สำหรับการขยายผล ในปี ๒๕๖๔ ได้ขยายผลการปลูกถั่วลิสงหลังนาไปในพื้นที่ กลุ่มนาแปลงใหญ่ บ้านตางมางโพธิ์ศรีธาตุ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ เกษตรกรจำนวน ๑๕ ราย โดยจัดฝึกอบรมหลักสูตร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชหลังนา เกษตรกร จำนวน ๓๐ ราย และ จัดทำแปลงต้นแบบ ถั่วลิสงหลังนา จำนวน ๑๕ รายๆ ละ ๑ ไร่ รวมพื้นที่ ๑๕ ไร่ จากผลการดำเนินการ พบว่า วิธีตามคำแนะนำได้ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐๙ กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้ผลผลิตเฉลี่ย ๓๑๑ กิโลกรัมต่อไร่ และมีรายได้สุทธิ ๑๐,๗๘๑ บาทต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิ ๕,๗๒๒ บาทต่อไร่ เกษตรกรแปลงต้นแบบทั้ง ๑๕ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืชตามมาตรฐาน GAP ส่วนในปี ๒๕๖๕ ได้ขยายผลการปลูกถั่วลิสงหลังนาในพื้นที่เกษตรกรกลุ่มนาแปลงใหญ่ข้าวบ้านนามูข บ้านแจนแวน ตำบลศาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการจัดฝึกอบรมหลักสูตร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชหลังนาเกษตรกร จำนวน ๒๕ ราย และจัดทำแปลงต้นแบบถั่วลิสงหลังนา จำนวน ๑๓ รายๆ ละ ๑ ไร่ รวมพื้นที่ ๑๓ ไร่ จากการจัดทำแปลงต้นแบบ พบว่า วิธีตามคำแนะนำได้ผลผลิต เฉลี่ย ๔๓๘ กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒๙๙ กิโลกรัมต่อไร่ และวิธีตามคำแนะนำมี รายได้สุทธิ ๘,๕๘๐ บาทต่อไร่ มากกว่าวิธีเกษตรกรซึ่งได้รายได้สุทธิ ๔,๒๘๑ บาทต่อไร่ พบว่า เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๔,๒๙๙ บาทต่อไร่ และเกษตรกรแปลงต้นแบบทั้ง ๑๓ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืชตามมาตรฐาน GAP

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกร

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๐๑-๕๕-๐๑-๐๑-๐๑-๐๗-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑ - กันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวจิรัชญาพร รณเรืองฤทธิ์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุชาดา ล้อเจริญ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การวิจัยและพัฒนาบัวหลวงเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกพันธุ์บัวหลวง สำหรับการผลิตเมล็ด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ ได้ดำเนินการทดลองเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวง เพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกรในพื้นที่แปลงเกษตรกรอำเภอเมืองสุรินทร์ และอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน ๔ ซ้ำ ๔ กรรมวิธี ประกอบด้วย บัวหลวง ๓ สายพันธุ์ ที่ผ่านการประเมินศักยภาพผลผลิตด้านเมล็ดบัว และมีลักษณะทางการเกษตรที่ดี ดังนี้ ๑. สายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ ๒. สายพันธุ์ยโสธร ๑ ๓. สายพันธุ์ ChHy๐๔ ปลุกเปรียบเทียบกับพันธุ์บัวหลวง ในพื้นที่ของเกษตรกรจังหวัดสุรินทร์ ในแปลงพลาสติกขนาดแปลงย่อย กว้าง x ยาว x ลึก เท่ากับ ๒ x ๕ x ๐.๕ เมตร โดยทำการทดลอง ๓ ปี ระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ พบว่า มีบัวหลวง ๒ สายพันธุ์ ที่เหมาะสมสำหรับผลิตเมล็ด คือ สายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ ซึ่งมีความกว้างของเมล็ดมากที่สุด และสายพันธุ์ ChHy๐๔ ให้ความยาวของเมล็ดมากที่สุด และยังให้ร้อยละของเมล็ดดีต่อฝัก น้ำหนักสดต่อเมล็ด และมีน้ำหนักแห้งต่อเมล็ดมากที่สุด แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสายพันธุ์ยโสธร ๑ ขณะที่สายพันธุ์เกษตรกรของสุรินทร์เหมาะสำหรับตัดดอกมากกว่า เนื่องจาก ให้จำนวนดอกมากกว่า และมีขนาดเล็กกว่าสายพันธุ์อื่นๆ

ในส่วนของการยอมรับของการบริโภคเมล็ดบัวหลวงพบว่าเกษตรกรและผู้บริโภคมีความชอบสายพันธุ์ลูกผสมบางพระ ๓/๒ มากที่สุด เนื่องจาก มีความพึงพอใจในความหวาน ความกรอบ ขนาดของเมล็ด และความล่อนของเปลือกเมล็ด โดยลักษณะการบริโภคเป็นการบริโภคทั้งเมล็ดบัวและติ้วมากกว่าการบริโภคเฉพาะเมล็ดเพียงอย่างเดียว ดังนั้น จึงได้ขยายผลโดยนำส่วนขยายพันธุ์ไปปลูกในพื้นที่ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๓.๑ พืชไร่นาในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่ จังหวัดสุรินทร์

๓.๒ การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้แหล่งน้ำ ในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๓

๓.๓ การพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีการผลิตพืชในพื้นที่นาโดยใช้แหล่งน้ำ ในระบบเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๔

๓.๔ พืชไร่นาในพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สู่เกษตรแปลงใหญ่ จังหวัดสุรินทร์

๓.๕ การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกร ปี ๒๕๖๓

๓.๖ การเปรียบเทียบพันธุ์บัวหลวงเพื่อการผลิตเมล็ดในไร่เกษตรกร ปี ๒๕๖๔

๓.๗ เอกสารคำแนะนำและโปสเตอร์ เรื่อง ถั่วเขียวหลังนาอินทรีย์ พันธุ์ชัยนาท ๓

๓.๘ เอกสารคำแนะนำและโปสเตอร์ เรื่อง การผลิตเมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์

๓.๙ เอกสารคำแนะนำและโปสเตอร์ เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตอ้อยคั้นน้ำ พันธุ์ศรีสำโรง ๑

๓.๑๐ บทความวิชาการ เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ผักกวางตุ้ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๑ โปสเตอร์ เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักกวางตุ้ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๒ นำเสนอ (oral) ผ่านช่องทาง YOU TUBE เรื่อง ผลของปุ๋ยหมักเติมอากาศ และปุ๋ยชีวภาพ PGPR I ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักกวางตุ้ง ในระบบเกษตรอินทรีย์

๓.๑๓ เอกสารคำแนะนำเรื่อง เทคโนโลยีการผลิตไผ่อินทรีย์

๓.๑๔ โปสเตอร์ เรื่อง พลิกสวนสมุนไพร...ไผ่ ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาสู่การสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน

๓.๑๕ เอกสารคำแนะนำ เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตถั่วลิสงหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง เทคโนโลยีการปลูกถั่วลิสงหลังนาที่เหมาะสมในจังหวัดสุรินทร์

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวจิรัชญาพร วรรณเรืองฤทธิ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๖๒)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๖๒)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔ จังหวัดอุบลราชธานี กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

๒. หลักการและเหตุผล

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้ บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมียุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน ได้กำหนดการ ส่งเสริมและพัฒนาในภาคการเกษตรภายใต้การพัฒนา ต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตร ด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า ประกอบด้วย ๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ๒. เกษตรปลอดภัย ๓. เกษตรชีวภาพ ๔. เกษตรแปรรูป ๕. เกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติ มั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากร ธรรมชาติยั่งยืน” และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ เน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เน้นการ สร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม และในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ “ผู้นำเกษตร สมัยใหม่ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน รุ่งเรืองด้วยเกษตรอินทรีย์ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี” กำหนดประเด็นการพัฒนา ที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้วยเกษตรสมัยใหม่ ที่สามารถพัฒนาควบคู่ไปกับเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อประโยชน์สูงสุดของชาวสุรินทร์ต่อไป

ประเทศไทยมีพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อาศัยน้ำฝน ๘๐%อยู่นอกเขตชลประทาน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ มีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดของ ประเทศ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค แต่รูปแบบการผลิตยังอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงมีผลผลิตต่ำ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์ เกษตรกรเป็น เกษตรกรรายย่อยเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยวเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก ปัญหาที่พบ คือ ประสิทธิภาพการผลิต ภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างไม่เหมาะสม รวมทั้งมีการแข่งขันและการกีดกัน ทางการค้าเพิ่มมากขึ้น ในรูปแบบของการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของผู้ผลิต ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม การทำการเกษตรที่ยังไม่เหมาะสม ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ประกอบกับมีการเกิดภัยธรรมชาติ จากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่มีความรุนแรงและความถี่สูงขึ้น ปัญหาที่พบบ่อยคือขาดแคลนน้ำ สำหรับ ทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง และน้ำท่วมในฤดูฝน ส่งผลให้เกิดปัญหามากมายแก่เกษตรกรรายย่อย อาทิเช่น ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตที่ได้รับปัญหาความเสี่ยงของราคาสินค้าเกษตร ก่อให้เกิดปัญหานี้สินและ

ความยากจน ปัญหาความล้มเหลวของชุมชน ทำให้เกษตรกรไม่มีความมั่นคงในการดำรงชีพของตนเอง เกิดการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการล่มสลายของครอบครัวไทย นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ เกษตรกรยังคงมีการพึ่งพาปัจจัยภายนอกอยู่มาก โดยเฉพาะปุ๋ยเคมีและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ขาดความหลากหลายของกิจกรรมทางการเกษตร และขาดความหลากหลายทางชีวภาพของพืชปลูก ทำให้รายได้ต่ำ เกิดสภาพหนี้สิน เกษตรกรที่ยั่งยืน

จังหวัดสุรินทร์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ทั้งหมด ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ เป็นนาข้าว ๓,๔๐๗,๘๗๗.๔๐ ไร่ มีแหล่งลำนํ้าธรรมชาติที่สำคัญ ๘ สาย โครงการชลประทานขนาดกลาง ทั้งหมด ๒๗ แห่ง โครงการขนาดเล็กทั้งหมด ๓๔๖ แห่ง มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๒๗๙ มิลลิเมตร/ปี มีพื้นที่ชลประทานเพียง ๒๒๙,๗๔๘ ไร่ คิดเป็น ๕.๔๖% ของพื้นที่การเกษตร (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์, ๒๕๖๗) ดังนั้น การทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อาศัยน้ำฝน พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา และอ้อยโรงงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ มีการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว และเป็นเกษตรกรรายย่อย ซึ่งมักจะประสบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการผลิตตลอดเวลา ทั้งพืชเศรษฐกิจและพืชท้องถิ่น อาทิเช่น หากเกิดภัยธรรมชาติทำให้พืชหลักที่เกษตรกรปลูกเสียหาย ตั้งแต่เล็กน้อย ไปจนถึงเสียหายอย่างสิ้นเชิง หรือหากปีใดปีหนึ่งราคาผลผลิตตกต่ำ รายได้ไม่คุ้มกับต้นทุนที่จ่าย ปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การพัฒนาภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพในระยะยาว จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับผลผลิตการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน คือ การเพิ่มผลผลิตโดยไม่ต้องเพิ่มปัจจัยการผลิต (แรงงาน ที่ดินและทุน) แต่เป็นผลจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และปัจจัยอื่นๆ เช่น องค์ความรู้และทักษะของเกษตรกรการบริหารจัดการฟาร์มหรือแปลงที่ดี เป็นต้น การทดสอบระบบการปลูกพืชไร่หลังนาให้มีความหลากหลายของเทคโนโลยีทางเลือกในการผลิตพืช เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจะก่อให้เกิดระบบการปลูกพืชที่มีประสิทธิภาพต่อทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการวิเคราะห์พื้นที่พบว่าหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปีเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ส่วนมากจะว่างงาน ขาดรายได้ ขณะที่รายจ่ายยังต่อเนื่อง โดยเฉพาะรายจ่ายภาคสังคม เกษตรกรมีความต้องการรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากการทำนาเพียงอย่างเดียว ในพื้นที่นาข้าวหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวนาปีแล้ว พบว่า ยังมีความชื้นหลงเหลืออยู่ รวมทั้งมีบ่อน้ำหรือสระน้ำในไร่นาที่จะช่วยเสริมหากเกษตรกรมีการปลูกพืชหลังการเก็บเกี่ยว แต่พบว่าผลผลิตของเกษตรกรที่ได้ยังตกต่ำ ซึ่งปัญหาที่สำคัญของเกษตรกร คือ ๑) ประสิทธิภาพด้านการผลิตต่ำ ผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ พื้นที่ส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ๒) ระบบการผลิตพืชของเกษตรกรยังมีประสิทธิภาพต่ำ เนื่องจาก การใช้พื้นที่ไม่เหมาะสม และมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร และเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมในพื้นที่ การนิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นสาเหตุทำให้ประสิทธิภาพการผลิตลดลง ผลผลิตตกต่ำหรือผลผลิตที่ได้ขาดคุณภาพ ส่งผลให้เกษตรกรได้ผลผลิตไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรขาดแรงจูงใจ ทำให้อาจจะเลิกหรือลดการผลิตพืชไร่หลังนาลง แรงงานภาคการเกษตรไหลไปสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ทำให้ระบบการเกษตรไม่ต่อเนื่องและยั่งยืน การพัฒนาระบบการปลูกพืชหลังนาที่เหมาะสมในพื้นที่เขตใช้น้ำฝนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกร สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ แต่ทั้งนี้การที่จะช่วยให้เกษตรกรประสบผลสำเร็จในการปลูกพืชหลังนามีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เกษตรกร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการเกษตร นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร การตรวจรับรองแหล่งผลิต เครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการหรือตลาด ควรมีขั้นตอนกระบวนการดังต่อไปนี้

๑. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชหลังนาโดยกระบวนการมีส่วนร่วม

๑.๑ เกษตรกร และนักวิชาการของกรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตรในท้องที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และหาแนวทางแก้ไขโดยการจัดให้มีเวทีประชุมเสวนาในพื้นที่ โดยเกษตรกรร่วมให้และแลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิตพืช นักวิชาการรวบรวมศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบปัจจัยพื้นฐานการผลิต เช่น คุณสมบัติดินและปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้ ประสิทธิภาพการผลิตลดลง อาทิเช่น ความไม่อุดมสมบูรณ์ของดิน การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เป็นต้น โดยนักวิชาการศึกษารวบรวมเทคโนโลยีที่ในการปรับปรุงบำรุงดิน และการอารักขาพืช เพื่อแก้ปัญหาในประเด็นดังกล่าว ส่วนในด้านแหล่งน้ำเป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจาก จังหวัดสุรินทร์ประสบปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำในการทำเกษตรกรรม เพราะในจังหวัดมีแหล่งน้ำธรรมชาติประมาณร้อยละ ๘ ของพื้นที่ ทำการเกษตรเท่านั้น และยังมีสภาพดินแข็งด้วย ดังนั้น การขยายระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำ การเกษตรให้มากขึ้น เร่งรัดการขุดลอกแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรให้ดีขึ้น เช่น โครงการแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน (บ่อจั่ว) ขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร ของกรมพัฒนาที่ดิน การใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในการสูบน้ำได้ดินของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เป็นต้น

๑.๒ นักวิชาการนำเทคโนโลยีการผลิตที่พัฒนาขึ้นโดยกรมวิชาการเกษตร (การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (Good Agricultural Practice : GAP) หรือหลักการผลิตพืชอินทรีย์ รวมทั้งวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน การปรับปรุงบำรุงดินและการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน มาปรับใช้ในแปลงเกษตรกร เพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย มีคุณภาพเหมาะสมในการบริโภค โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม รวมถึงสุขภาพความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน

๑.๓ คัดเลือกเกษตรกรร่วมโครงการจากเวทีประชุมเสวนาคัดเลือกและปรับใช้เทคโนโลยีร่วมกับเกษตรกรทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่เกษตรกรโดยเกษตรกรเป็นผู้ดำเนินการนักวิชาการเกษตรเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทางวิชาการเพื่อทำการทดสอบเทคโนโลยีให้ได้ระบบหรือเทคโนโลยีเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรซึ่งเกษตรกรดังกล่าวจะเป็นเกษตรกรต้นแบบทางวิชาการในการขยายผลเทคโนโลยี เป็นแหล่งศึกษาดูงานเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไป

๑.๔ ดำเนินการผลิตตามระบบการจัดการคุณภาพ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร (GAP) หรือ โดยการผลิตตามหลักการผลิตพืชอินทรีย์ ประเมินผลด้านเกษตรศาสตร์ ได้แก่ คุณสมบัติดินก่อนและหลังการปลูกพืช การเจริญเติบโต การระบาดของโรคและศัตรูพืช ผลผลิต ด้านเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ต้นทุนผลตอบแทน อัตราผลตอบแทนส่วนเพิ่ม (BCR) การตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างในผลผลิต เปรียบเทียบกับวิธีเกษตรกร ประเมินการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรในระหว่างดำเนินการ และเมื่อสิ้นสุดโครงการ

๒. การตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชเชื่อมโยงเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP) หรือ การผลิตพืชอินทรีย์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลรายชื่อผู้ได้รับการรับรองผ่านระบบสารสนเทศ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับประชาชนหรือผู้ประกอบการที่สนใจ

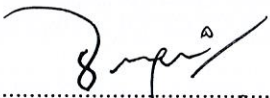
๓. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าคุณภาพและเกษตรกร ให้มีโอกาสทำตลาดสินค้าคุณภาพ เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ป้องกันการกีดกันทางการค้าจากมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีจากประเทศคู่ค้า

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้เทคโนโลยีระบบการปลูกพืชหลังนาที่เหมาะสมในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์
๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและเกิดการขยายผลนำไปใช้ประโยชน์สู่เกษตรกรรายอื่นและชุมชนต่อไป
๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP)
๔. สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อการตลาดสินค้าคุณภาพ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. เกษตรกรผู้ปลูกพืชหลังนามีรายได้เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕
๒. เกษตรกรได้รับการรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP) ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรร่วมโครงการ
๓. เชื่อมเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อการตลาดสินค้าคุณภาพอย่างน้อย ๑ กลุ่ม
๔. ได้เกษตรกรต้นแบบและแปลงต้นแบบการผลิตพืชหลังนาที่ถูกต้องเหมาะสมในพื้นที่เป้าหมายอย่างน้อย ๑ ราย ของเกษตรกรร่วมโครงการ

(ลงชื่อ)
 (นางสาววิวิธนาพร ภาณุคุณกิจ)

ผู้ขอประเมิน
 (วันที่) ๒๗ / ก.ย. / ๖๗